

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
4	Akkoordenleer	Twee-vinger akkoorden

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de [GuitarJan.com](#) nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website [GuitarJan.com](#) je natuurlijk alle noodzakelijke studiefaciliteiten biedt.

Twee-vinger akkoorden

Het meest lastige voor je in deze “Deep Dive” aflevering, is dat je je vingers van je speelhand werkelijk met de toppen op je snaren zet, zodat de open snaren helder en duidelijk klinken, daar waar het nodig is. Daarnaast moet je hele precies met je speelhand je gitaar aanslaan, zodat je in ieder akkoord ook de juiste basnoot laat horen. Naast deze aanwijzingen is er verder niets bijzonders aan deze editie van “Deep Dive”, geen ingewikkelde rek-en-strek oefeningen, en geen akkoorden waarbij je meer dan twee vingers nodig hebt. Je zult echter dromerige klankbeelden gaan horen, en muzikale kleuren die je normaliter niet tegenkomt in muziekstukken.

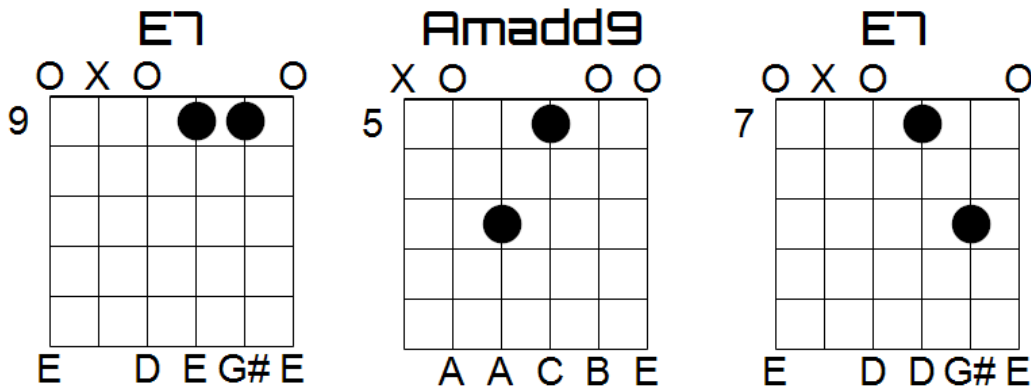
Afbeelding 1 is een progressie van zeven akkoorden die gespeeld wordt als een 8-bar (maten) progressie, zodat je weer uitkomt bij het eerste akkoord. Begin langzaam, speel rustige arpeggio's waarbij je start op de basnoot in het akkoord, en probeer niet de open A-snaar te raken bij de twee E7 (E septiem) akkoorden. Als je de progressie op je elektrische gitaar speelt, probeer dan wat modulatie uit, zoals een *Chorus*, *Flanger* of *Phaser* effect. Dat werkt allemaal prachtig bij dit soort akkoorden, waarbij een beetje *Tremolo* ook bijzonder effectief kan zijn. Je kunt ook nog wat *Delay* en/of *Reverb* aan de mix toevoegen. Probeer de noten uit te laten klinken (*let ring*) en probeer de noten te overlappen, zodat je een echte dromerige klankkleur kunt realiseren.

Am7 Dm/Aadd9 A7/9 Dm/Aadd9

X O O O X O O O X O O O X O O O

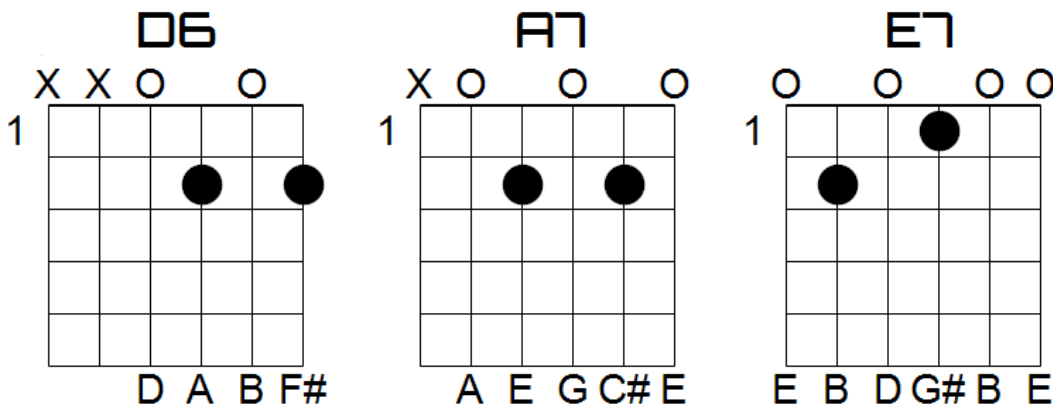
10 10 10 6

A C G A E A D F A E A D F A E A D D F E

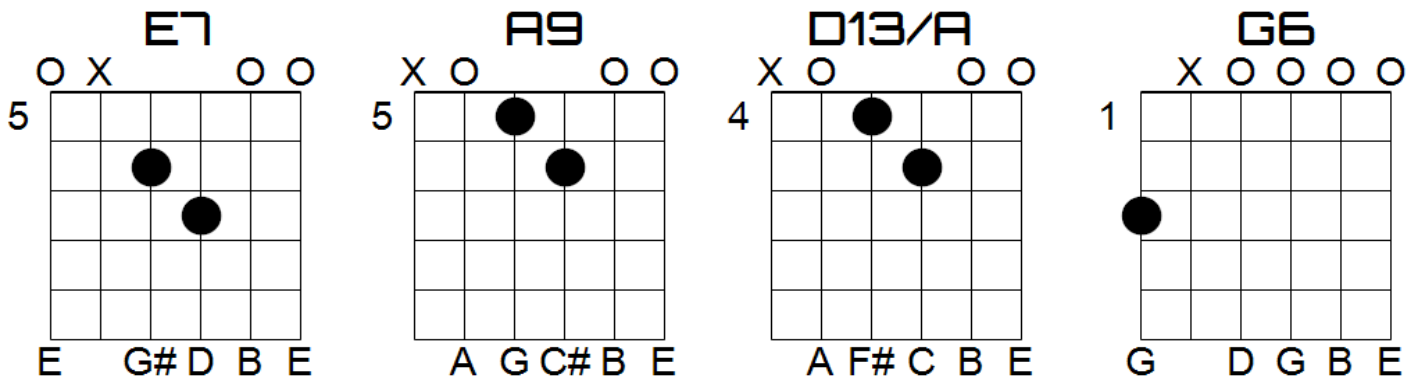
Afbeelding 1

Afbeelding 2 kun je geplukt spelen (*fingerpicking*), maar wellicht bereik je een mooiere klankkleur als je de progressie met een licht funkritme speelt. Het is misschien handiger om de eerste twee akkoorden met je vingers 2 en 3 te fretten, veel hangt daarbij af van de dikte van je vingers, en de breedte van de gitaarhals. Het idee van afbeelding 2 is om het D6 en A7 akkoord heen en terug drie keer te spelen (dat wordt dus een totaal van 6 maten), daarna op te schuiven naar het E7 akkoord voor twee maten, zodat je in totaal een 8 maten progressie hebt. Bij deze progressie bereik je een mooi effect als je bij de D6 en A7 akkoorden een korte *slide-in* maakt vanuit de voorafgaande positie (1 fret). Dat geeft een mooi, funky gevoel aan het spel.

Afbeelding 2

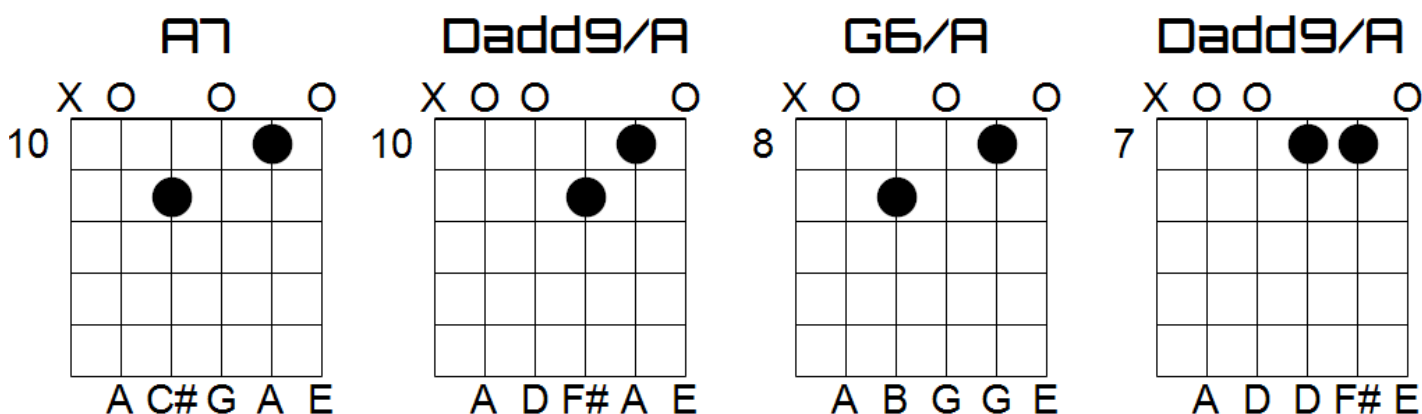
Afbeelding 3 gaat verder met het twee-vinger thema met een VI-II-V-I progressie in de toonsoort G. Je kunt de progressie met je eigen gewenste slagritme spelen, maar ook het toepassen van een *ragtime*-stijl spel met een afwisselende (*alternating*) bas, kan heel mooi klonken. Dat betekent, dat je afwisselend de oorspronkelijke basnoot afwisselt met de noot op de D-snaar. Gebruik daarvoor je duim, of een *thumb pick*.

Afbeelding 3

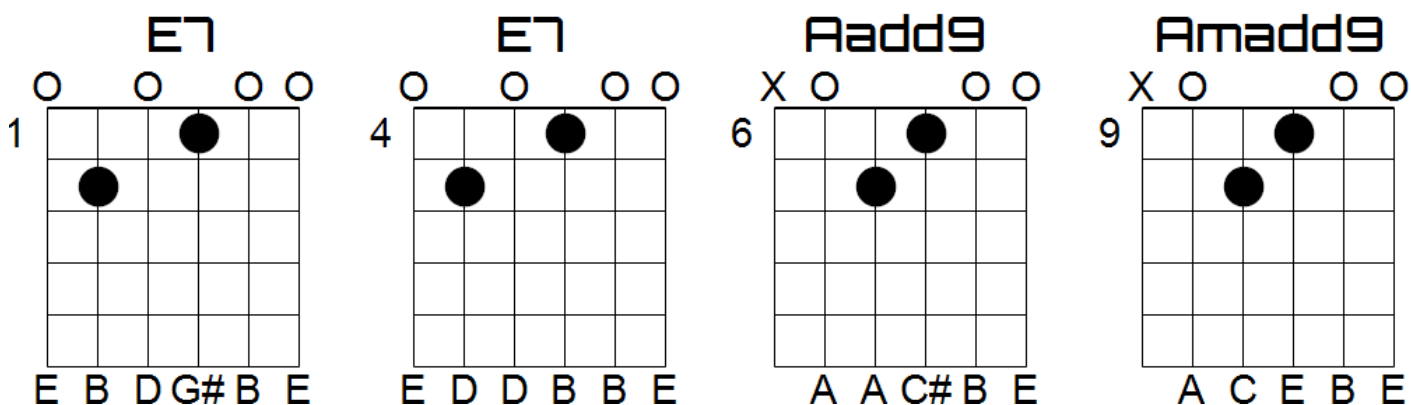
Gebruik je andere vingers van je slaghand om de andere noten tegelijk te spelen, of maak er mooi arpeggio-spel van. Om de akkoorden hun naam te geven, moet je soms wat flexibel te werk gaan. Het D13/A akkoord heeft niet echt de noot D, omdat die is vervangen door de open A-snaar. Je ziet ook dat het laatste akkoord (G6) slechts één fretvinger vereist. Dit is eigenlijk een bijna geheel open akkoord, dus het is zaak dat met de onderkant van je vinger die op de lage E-snaar staat, de A-snaar goed dempt. Anders wordt de klank van het akkoord bijzonder wollig en onaangenaam.

We gaan verder met een progressie die lijkt op die van afbeelding 1, maar afbeelding 4 gaat uiteindelijk toch in een wat andere richting, door via G6/A een vier-maten progressie te creëren, die eindigt op een Dadd9/A akkoord. Soms ziet zo'n akkoordnaam eruit als een soort algebraïsche formule, dus vaak is het handiger zo'n akkoord als Dadd9/A te omschrijven als "D met toegevoegde none en een A basnoot", of iets dergelijks. Deze progressie klinkt mooi met een rustig slagritme, of je gebruikt de effecten zoals we bij afbeelding 1 hebben genoemd.

Afbeelding 4

Afbeelding 5 laat ons weer terugkeren naar het E7 akkoord van afbeelding 3, en gebruikt dit akkoord als een startpunt voor een akkoordprogressie die van een Aadd9 (majeur) akkoord naar een Amadd9 (mineur) akkoord opschuift. Een progressie als deze klinkt waarschijnlijk het mooist, als je die speelt op een jumbo akoestische gitaar, of een dreadnought, en dan met een stevig slagritme.

Afbeelding 5

De progressie in afbeelding 5 is een goed voorbeeld van het gebruik van *shapes* die je over je gitaarhals verschuift totdat er iets uitkomt wat goed klinkt. Je zou hetzelfde kunnen doen met de eerste *shape* uit afbeelding 2. Schuif de *shape* over de hals, verander de notenvolgorde, en zie waar het toe leidt. Je kunt eindeloos experimenten en variëren met twee-vinger akkoorden.